

Драгни (насмѣшливо).

Я го гледай... Или отъ когато те би хубаво, твоята Стоянка зе да ти се показва хубавелка?

Миху (оште по-сърдито).

Драгна! виждашъ ли? (удря мечтъ си съ ръка).

Драгни (мери го съ ръка).

Ухъ, Миху!

Миху (изтеглява до половина мечтъ си).

ЕВЛЕНИЕ 10.

ПРЕЖНИТЪ И ИСАКЪ.

Исакъ (влиза бързишкомъ).

Я гледай! че какво е това? Тѣй ли трѣба да правятъ двама другари?

Драгни.

А че — на! вижда ме такъвъ и безъ мечъ, та се наема... я да имахъ и азъ като него мечъ, че... (въздиша).

Миху (пъхва мечтъ си).

Азъ само тѣй... за да не ме закачж...

Исакъ.

Добръ, добръ... и двамата сте прави. Оште намѣрили и дѣ да се каратъ. Ха-ди си идете отъ тука и не дѣйте се кара, че — срамота е! Въ царски палати живѣйте, царски хора сте...

Миху и Драгни (утиватъ си мълчешката единъ подиръ другъ).

ЕВЛЕНИЕ 11.

ИСАКЪ САМЪ.

Исакъ (ухиленъ).

Ето дѣ била най-умната и най-върната политика: да по-